

آسان سنڌي

چوٿين ڪلاس لاءِ

سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ،
ڄام شورو

آسان سنڌي ڪتاب

چوٿين ڪلاس لاءِ

سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ، ڄامشورو

چيپينڊر

سنڌي ڪتاب گهر ڪراچي

هن ڪتاب جا جملي حق ۽ واسطا
 سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ، ڄام شورو وٽ محفوظ آهن.
 سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ، ڄام شورو جو تيار ڪيل ۽ سنڌ صوبي
 جي تعليم کاتي جو صوبي جي پرائيمري اسڪولن لاءِ
 واحد درسي ڪتاب طور منظور ڪيل.
 ڪتابن جي نصاب جي جائزي واري قومي ڪميٽيءَ جو سڌاريل

پروفيسر عبدالعزیز مھراڻوي	★	
چيئرمين، سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ	★	نگرانِ اعليٰ:
ڊاڪٽر غلام علي الانا	★	لکندڙ:
ڊاڪٽر عبدالڪريم سنديلو	★	
ڊاڪٽر غلام علي الانا	★	ايڊيٽر:
امداد حسيني	★	
سيد امداد حسيني	★	نگران:
عباس علي نظاماڻي	★	
شفيع محمد چانڊيو	★	

هي ڪتاب پنجاب پرنٽنگ پريس ڪراچي ۾ ڇپيو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سبق پھريون

ڌڻي سڳورو

هن ساري جهان کي ڌڻيءَ سڳوري پيدا ڪيو آهي. هو اسان سڀني جو خالق ۽ مالڪ آهي. هن پنهنجي قدرت سان زمين، آسمان، سج، چنڊ ۽ تارا بڻايا آهن. هن اسان جي سک لاءِ پاڻي، اناج ۽ ٻيون اهڙيون ضروري شيون پيدا ڪيون آهن. الله سائين ڏاڍو مهربان ۽ باجھارو آهي. هو اسان سڀني توڙي ٻين ساهوارن جي ڏينهن رات سنڀال لھي ٿو ۽ روزي رسائي ٿو.

هو هر هنڌ حاضر آهي. اسان هن کي نٿا ڏسون، پر هو اسان سڀني کي ڏسي ٿو. اسان جيڪي ڪم ڪريون ٿا، سي سڀ هو ڄاڻي ٿو. اسان جا لڪل ڪم به هن کان ڳجھا ڪين آهن.

ڌڻيءَ سڳوري اسان کي، انهيءَ لاءِ پيدا ڪيو آهي ته چڱا ڪم ڪريون ۽ چڱي چال هليون. اسان کي گهرجي ته ڌڻيءَ سڳوري کي ياد ڪريون ۽ سندس حڪم تي هلون.

مشق

(الف) هيٺين جملن ۾ خال ڀريو:

- ۱- هن ساري جهان کي پيدا ڪيو آهي.
- ۲- هن پنهنجي قدرت سان پٺايا آهن.
- ۳- الله سائين ڏاڍو آهي.
- ۴- هو هر هنڌ آهي.
- ۵- هن اسان کي انهيءَ لاءِ پيدا ڪيو آهي ته ڪريون ۽ چڱي هلون.

(ب) هيٺيان لفظ پنج پنج ڀيرا لکڻ.

خالق - باجھارو - روزي - ڳجھا - حڪم

(ج) هيٺيان لفظ پنهنجي جملن ۾ ڪم آڻيو:

ڌڻي سڳورو - خالق - آسمان - مھربان - حاضر

(د) پڙهو ۽ جملا پورا ڪريو:

- ۱- اسان کي الله تعاليٰ جو حڪم آهي ته محنت ڪر
- ۲- مون کي استاد جو حڪم آهي ته انصاف ڪريو
- ۳- مون کي بابا جو حڪم آهي ته قانون تي هلو
- ۴- اسان کي سرڪار جو حڪم آهي ته سچ ڳالھائ
- ۵- اسان جو فرض آهي ته سچ ڳالھايون
- ۶- منهنجو فرض آهي ته سچ ڳالھايان

سبقُ پيو

منهنجا مڙا مولا سائين!

پُون جا، اُپ جا، سڀ جا سائين!
منهنجا مڙا مولا سائين!

سَرَنهين جا گلَ پيلا پيلا،
مَٽرن جا گلَ نيلا نيلا،
پوپتَ ٺاهيئَ ڪهڙا سائين!
منهنجا مڙا مولا سائين!

پيءُ جي دل ۾، ماءُ جي دل ۾،
پيڻ جي دل ۾، ڀاءُ جي دل ۾،
پيار ڪيو تو پيدا سائين!
منهنجا مڙا مولا سائين!

الله سائين! ڏي ايمان،
ڀائر آهيون سڀ انسان،
تنهنجا ٻانها، بنڊا سائين!
منهنجا مڙا مولا سائين!

- استاد بخاري

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

۱- الله سائينءَ ڇا ڇا اُپايو آهي؟

۲- شاعر، الله سائينءَ کان ڪهڙي دُعا گهري ٿو؟

(ب) هيٺيان لفظ لکو:

مٿڙا- پائر- سرنهين- پون- آپ- ٻانها.

(ج) خال ڀريو:

الله سائين ڏي

..... آهيون سڀ انسان.

تنهنجا ٻانها....

..... مولا سائين

(د) ڏنگين مان لفظ چونڊي خال ڀريو:

۱- سرنهين جا گل..... ٿيندا آهن. (نيلا، پيلا، اڇا)

۲- پيٽ ۽ پاءُ جي دل ۾..... پيدا ڪيو (پيار، لالچ، نفرت)

۳- الله سائين..... ڏي (دولت، ايمان، صحت)

سبقُ ٽيون

مير غلام محمد خان ٽالپر

مير غلام محمد خان ٽالپر ٽنڊي باگي ۾ جنم ورتو. تعليمي ۽ سماجي خدمتن جي ڪري، سندس نالو سنڌ ۾ وڏي عزت ۽ احترام سان ورتو ويندو آهي.

مير صاحب هڪ وڏي جاگيردار هوندي به پنهنجو وقت فقيري ۽ غريبيءَ ۾ گذاريندو هو. جاگير جي پيدائش جو وڏو حصو غريبن ۽ مسڪينن کي خيرات طور ڏيئي ڇڏيندو هو. دنيا جي لاهين چاڙهين مان لنگهڻ ڪري، کيس غريبن جي حالتن جو گهڻو آزمودو هو.

انهيءَ ڪري کيس خيال ٿيو ته سنڌ ۾ غريبن ۽ مسڪينن جي ٻارن کي تعليم ڏيارڻ جو بندوبست ڪجي. انهيءَ ارادي سان هن پنهنجي ڳوٺ، ٽنڊي باگي ۾ پهرين هڪ ننڍو

انگريزي اسڪول ڪولڻ جو بندوبست ڪيو. ان سان گڏ
بورڊنگ هائوس به ڪولياڻين، جنهن ۾ شاگردن کي کاڌو پيتو
مفت ڏيڻ جو بندوبست ڪياڻين.

ڪجهه عرصي کان پوءِ شهر جي ٻاهران هاءِ اسڪول ۽
هاسٽل لاءِ هڪ عاليشان عمارت جوڙايائين، جتي ٻين سان
گڏ هارين نارين جي ٻارن کي به آڻي تعليم ڏيارياڻين. اهو
اسڪول اڃا تائين قائم آهي ۽ ”مير غلام محمد ٽالپر
گورنمينٽ هاءِ اسڪول“ جي نالي سان مشهور آهي.

مير صاحب هڪ رحمدل ۽ ديندار انسان هو. سرءُ جي
موسم ۾ جڏهن لاڙ ۾ موسمي تپ پکڙجي ويندو هو، تڏهن
هو پنهنجي خرچ سان ڊاڪٽر گهراڻي، تي مهينا غريبن جو
مفت علاج ڪرائيندو هو.

مير صاحب زناني تعليم ۽ صحت لاءِ به خاص بندوبست
ڪيو، تندي باگي ۾ چوڪرين جي تعليم لاءِ اسڪول
ڪولياڻين.

زالن جي علاج لاءِ هڪ ڊاڪٽريائي رڪياڻين ۽ ويمر گهر
به قائم ڪياڻين. اهڙيءَ طرح لک ڇپ ۾ ڀلائيءَ جا ٻيا
اٺيڪ ڪم ڪياڻين.

انگريز سرڪار سندس خدمتن جو قدر ڪندي کيس
"خان بهادر" جو لقب ڏنو.

هن نيڪ ۽ سخي مرد سنه ۱۹۳۲ع ۾ وفات ڪئي.
هر سال ٽنڊي باگي ۾ سندس ورسِي ملهائي ويندي آهي.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

۱. مير غلام محمد ٽالپر ڪٿي جنم ورتو؟
۲. هو ڪهڙي خاندان سان تعلق رکندو هو؟
۳. هن غريبن جي هارن لاءِ تعليم جو بندوبست ڇو ڪيو؟
۴. هن ڪهڙا ڪهڙا خير جا ڪم ڪيا؟
۵. انگريزن هن کي ڪهڙو لقب ڏنو؟

(ب) ڏنڪين مان لفظ چونڊي صحيح جواب ڏيو:

۱. ٽنڊي باگي جي ٻاهران (هائ اسڪول، اسپتال، مسافر خانو)
قائم ڪيائين.
۲. مير صاحب وڏي جاگيردار هوندي به (غريبي، تونگري، شان و
شوڪت) واري زندگي گذاريندو هو.
۳. (تعليمي ۽ سماجي، سياسي ۽ ادبي) خدمتن ڪري سندس
نالو وڏي عزت ۽ احترام سان ورتو ويندو آهي.

۴- مير صاحب (زناني تعليم، ٻوڙ اسڪائولس) جو پڻ
بندوبست ڪيو.

(ج) هيٺين لفظن جا ضد لکو:

عزت- فقيري- هاري- سرءُ

(د) ڏنڪين مان لفظ چونڊي خال ڀريو:

۱- ٽنڊو باگو..... ضلعي جو هڪ تاريخي (هڏين، ٺٽو، سکر)
شهر آهي.

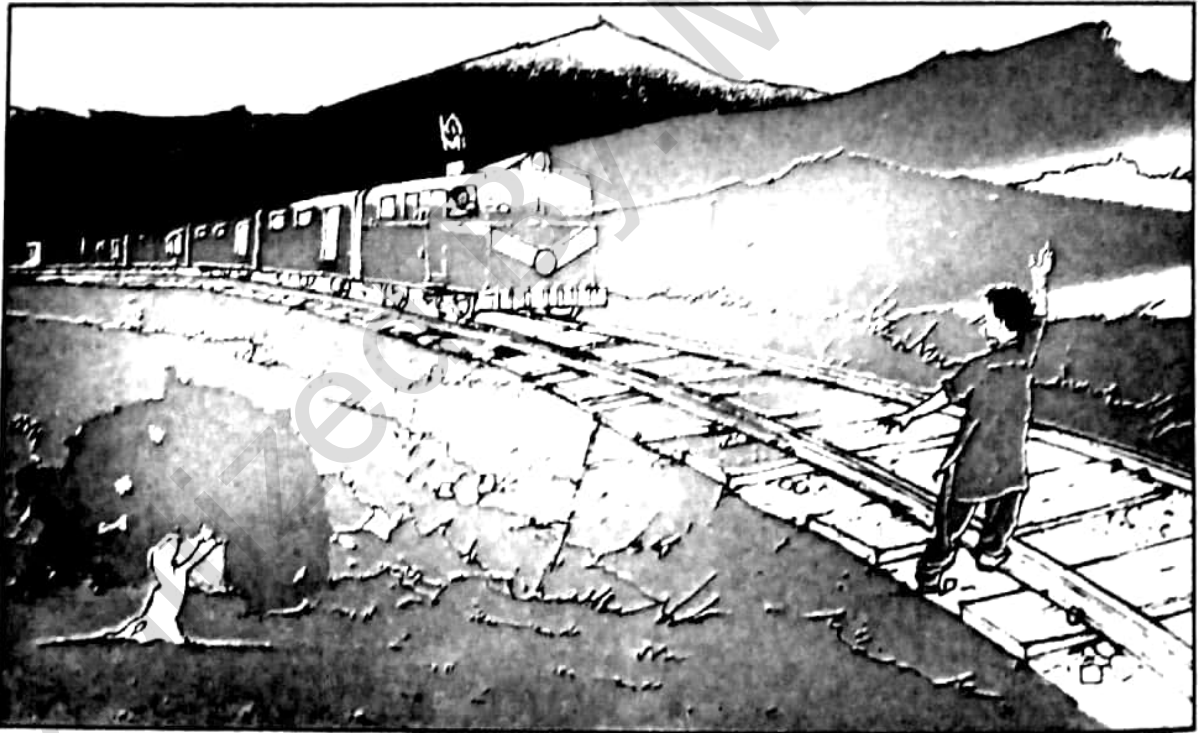
۲- موسمي ٽپ..... جي موسم ۾ پکڙيو آهي. (بهار، سياري،
سرءُ)

۳- مير غلام محمد ٽالپر جو نالو..... خدمتگارن ۾ شمار
ٿئي ٿو. (تعليمي، سياسي، ادبي)

سبقُ چوٿون

ٻار جو ڪارنامو

ٻارو! اڃ اوهان کي نون سالن جي هڪ ڏاهي نينگر جي
ڳالهه ٿو ٻڌايان. الهه رکني نالي هڪ چوگر، سنڌي چوٿين
ڪلاس ۾ پڙهندو هو. هو روزانو پنهنجي ڳوٺ بادل پنهور

ڪان، دادوءَ پڙهڻ ويندو هو. هڪ ڏهاڙي عيد جي موڪل
ڪري، ڳوٺ جي ٻين چوڪرن سان گڏجي، ڀر واري ڳوٺ

هيٽم جتوئي ويو. گهمندي گهمندي هو ريل جي پٽي تي اچي بيٺو. هن ريل جو پٽو پڳل ڏسي، خيال ڪيو ته جيڪڏهن ريل گاڏي هتان لنگهندي ته ڪري پوندي. ان خيال ۾ ئي هو ته لاڙڪاڻي طرف کان ”موئن جو دڙو ايڪسپريس“ ايندي ڏٺائين. هن ڇا ڪيو، جو ريل جي پٽي جي وچ تي بيهي، گاڏيءَ کي بيهارڻ لاءِ هٿ سان اشارا ڪرڻ لڳو. جڏهن گاڏي کيس ويجهو آئي ته به بيٺو رهيو؛ نيٺ گاڏي بيهي وئي. ڊرائيور ۽ گارڊ، ٻنهي ريل جو پٽو پڳل ڏسي، چوڪري کي شاباس ڏني ۽ کيس انعام پڻ ڏنو.

پاڪستان سرڪار به چوڪري جي ان نيڪ ڪم جو قدر ڪندي، کيس اسڪالرشپ ۽ ٻارهيڻ ڪلاسن تائين مفت تعليم ڏيارڻ جو اعلان ڪيو ۽ کيس انعام پڻ ڏنو.

ٻارو، جيڪڏهن اله رکيو ايڏي همت نه ڪري ها ته ريل گاڏي پٽي تان ڪري پوي ها ۽ ڪيتروئي جاني ۽ مالي نقصان ٿئي ها. اسان کي به گهرجي ته اهڙي وقت سر جو سانگو نه ڪريون ۽ پنهنجي جان جوڪي ۾ وجهي به، ملڪ جي خدمت ڪريون.

مشق

(الف) خالي خانن ۾ اکر لکي لفظ ٺاهيو:

ر	گ		ي	ن
	ا	ل	ع	ا
ن	ا		ن	ا
ي	ڙ	ا		ڌ
م	ا		ن	ا

(ب) ڏنگين مان لفظ چونڊي صحيح جواب ٺاهيو:

۱- اله رکڻي نالي نينگر..... کلاس ۾ پڙهندو هو.
(ائين ڏهين، چوٿين)

۲- هو روزانو..... پڙهڻ ويندو هو.
(دادو، جوهي، سيوهڻ)

۳- عيد جي موڪل تي هو..... گهمڻ ويو.
(لکي، منچر، هبتر جتوئي)

۴- ريل جو پٽو..... ڏنائين.
(پگڙيل، جڙيل، ڌار)

۵- اُن خيال ۾ هو ته لاڙڪاڻي طرف کان..... ايندي ڏٺائين
(خيبرمیل، ڪراچي ايڪسپريس، موئن جو دڙو ايڪسپريس)

(ج) هيٺيان لفظ پنج پنج ڀيرا لکو:

ڏاهي، ڳالهه، ڳوٺ، هٿ، ڏسي.

سبقُ پنجون

صحت ۽ صفائي

ڳلو، ڪهڙو نه گڏلو تو ڏسڻ ۾ اچين! مان سمجهان ٿو ته ٻن ٽن ڏينهن کان وهنجڻ به ڇڏي ڏنو اٿئي. ڏس ته تو مان ڪهڙي نه ڪني بانس پيئي اچي. شايد ڏندڻ به ڪونه ڏيندو آهين. ڪپڙا به ڪهڙا نه ميرا اٿئي. پري ٿي بيٺو! چوڻ پيو ته مٿي ۾ سور ۽ ٽپ اٿم، سو چو نه ٿيندو؟ هيءُ سڀ گڏائيءَ کان ٿيو اٿئي. هائي ٻڌ: صبح ٿئي ته ڏندڻ ڏجي. تازي پاڻيءَ سان وهنجڻ کپي، صاف ڪپڙا پائجن. هروڀرو اُچن ڪپڙن پهڙڻ جي ڪا ضرورت ڪانهي. ڪپڙا سادائي هجن، پر اڇا اجرا هجن. صفائي ڪندين ته سڀڪو پيو پائيندو. صاف رهڻ ڪري، بيماري به ويجهي نه ايندي ۽ سدائين تندرست گذاريندين. جيڪڏهن توکي پنهنجي صحت جو خيال آهي ته جيئن توکي چيو اٿم، تيئن وڃي ڪج.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- ڪپڙا ڪهڙا پائڻ ڪپڻ؟
 - ۲- ڏندڻ ڏيڻ مان ڪهڙا فائدا آهن؟
 - ۳- صاف ڪپڙا ڇو پائڻ گهرجن؟
- (ب) هيٺين لفظن جا ضد لکو، جيئن:

ميرا _____ صاف
گدلو _____
بانس _____
تازو _____
سادا _____
اڇا _____
ويجهي _____

(ج) غلط ڳالهين جي سامهون × نشان ڏيو، صحيح ڳالهين جي سامهون (✓) نشان ڏيو:

- ۱- صبح ٿئي ته ڏندڻ ڏجي.
- ۲- ڪپڙا سادا نه پر اڇا پائڻ گهرجن.
- ۳- صاف رهڻ ڪري بيماري ويجهي ڪانه ايندي.
- ۴- تازي پاڻيءَ سان وهنجڻ ڪجي.

سبقُ ڇهون

نعت

خُدا جو پيارو، اسان جو نبي،
سدا جيءَ جيارو، اسان جو نبي.
اچڻ سان تنهن جي، ٿيو روشن جهان،
اهي نور سارو، اسان جو نبي.
هُدا جي گناهن ۾، تن لاءِ ٿيو،
گندي ۽ ڪنارو، اسان جو نبي.
غريبن اجهو، اوڻ ۽ آسرو،
وڏي شان وارو، اسان جو نبي.
نبتن ۾ پويون، نبي پاڪ ٿيو،
سونهارو، موچارو، اسان جو نبي.

- حڪيم فتح محمد سيوهاڻي

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- خدا جو پيارو نبي سڳورو ڪير آهي؟
- ۲- اسان جي نبي سڳوري جي اچڻ ڪري جهان ڪيئن ٿيو؟
- ۳- غريبن جو اجهو ۽ آسرو ڪير آهي؟
- ۴- نبين ۾ پويون نبي ڪير آهي؟

(ب) هڪ جهڙن آوازن وارا يعني هم قافيا لفظ ٺاهيو: جيئن:

پيارو ————— جيارو

نيارو —————

وارو —————

سونهارو —————

(ج) هيٺيان لفظ پنج پنج پيرا لکو:

سدا- جيارو- نور- ڪنڌي- اجهو- اوڻ- سونهارو- موچارو.

(د) هيٺيان خال ڀريو:

خدا جو پيارو اسان جو نبي

..... اسان جو نبي

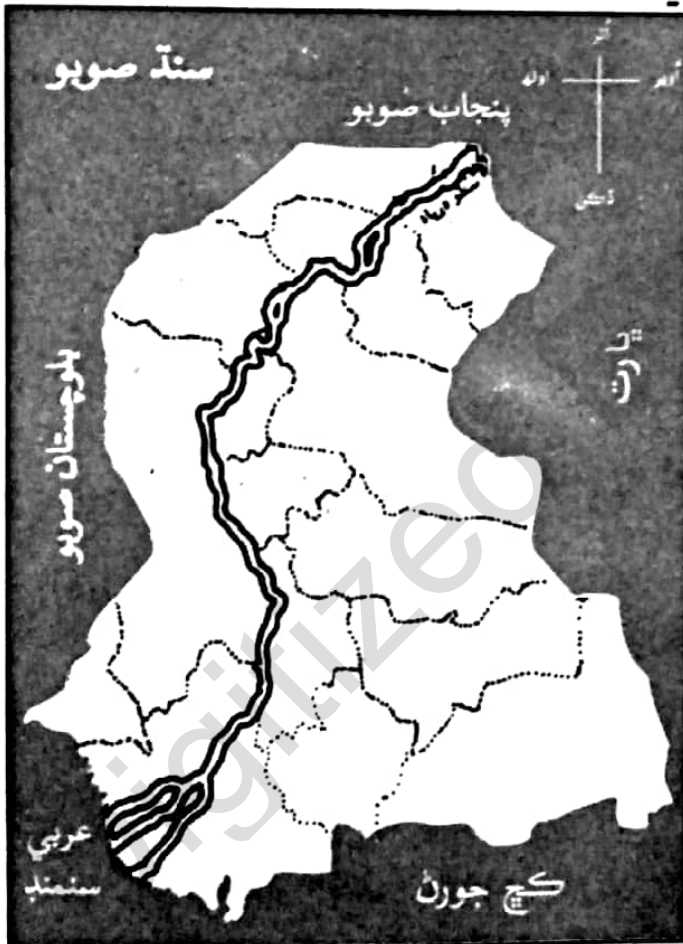
اچڻ سان تنهن جي

آهي نور سارو

سبقُ ستون

سنڌ

هيءَ سنڌ جو نقشو آهي. سنڌ، پاڪستان جو ڏکڻ وارو

صوبو آهي. سنڌ جي اتر ۾ پنجاب، ڏکڻ ۾ عربي سمنڊ ۽ ڪڇ جوڙ، اولهه ۾ بلوچستان ۽ اوڀر ۾ هندستان جو راجپوتانا صوبو آهي.

اسان جي سنڌ ۾ ٽيويهه ضلعا آهن. سنڌ جي گاديءَ جو هنڌ ڪراچي آهي، جو مشهور سامونڊي بندر پڻ آهي.

سنڌ کي سنڌوندي

آباد ڪري ٿي. اها سنڌ جي وچ مان وهي، ڪيئي بندر وٽ، عربي سمنڊ ۾ ڇوڙ ڪري ٿي.

هن صوبي جي لاڙڪاڻي ضلعي ۾ موئن جو دڙو جهونو
يادگار آهي. سڄي دنيا مان، هن دڙي کي ڏسڻ لاءِ سياح ايندا
آهن.

سند صوبي جي ٻولي سنڌي آهي. شاه عبداللطيف ڀٽائي،
سند جو وڏي ۾ وڏو شاعر ٿي گذريو آهي. هن جي ڪلام جي
ڪتاب کي ”شاه جو رسالو“ چئبو آهي.

پاڪستان ۽ هندستان جي سڀني صوبن کان اڳ اسلام،
سند ۾ آيو، جنهن ڪري سنڌ کي ”باب الاسلام“ چيو ويندو
آهي.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- سنڌ صوبي جي ڏکڻ ۾ ڇا آهي؟
- ۲- سنڌ صوبي ۾ گهڻا ضلعا آهن؟
- ۳- سنڌ جو وڏي ۾ وڏو شاعر ڪير آهي؟
- ۴- سنڌ کي ”باب الاسلام“ چوڻو چئجي؟

(ب) ڏنڪين مان لفظ چونڊي جملن ۾ خال ڀريو:

- ۱- سنڌ پاڪستان جو..... وارو صوبو آهي. (اولهه، اتر، ڏکڻ)
- ۲- سنڌ ۾..... ضلعا آهن. (پنڊرهن، سورهن، ٽيويهه)

۳- سنڌ صوبي جي گاديءَ جو هنڌ آهي. (ڪراچي،

حيدرآباد، سکر)

۴- سنڌ جو وڏي ۾ وڏو شاعر آهي. (سچل، شاه

عبداللطيف ڀٽائي، سانگي)

۵- سنڌ کي ندي آباد ڪري ٿي. (سندو ندي، حب، راوي)

(ج) هيٺ ڏنل لفظن جا جمع ٺاهيو، جيئن:

گهوڙو _____ گهوڙا

صوبو _____

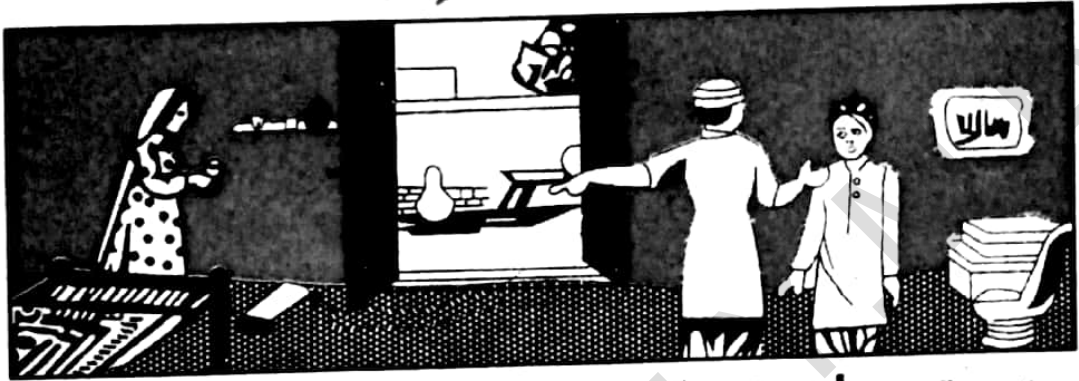
نقشو _____

دڙو _____

وڏو _____

سبقُ اٺون

مون کي پاڻي پيار

مون کي ڏاڍي اُڃ لڳي آهي.
 اڌيءَ کان گلاس وٺ.
 مون کي پاڻي پيار.
 گهگهيءَ مان پاڻي پيار.
 هوءَ ڏس، ٻاهر اڳڻ ۾ گهگهي آهي.
 گهگهي پٽ وٺ آهي.
 هاڻي گلاس ۾ پاڻي ڀر.
 صاف هٿن سان گلاس ۾ پاڻي وجه.
 هاڻي گلاس مون کي ڏي.
 پوءِ، گهگهي در وٽان گڻ.
 اها پٽ تان گڻ.
 گهگهي پٽ تي نه رک.
 گهگهي گهڙامنجيءَ تي رک.

مشق

(الف) هيٺيان خال ڀريو:

۱۔ مون کي ڏاڍي..... لڳي آهي.

۲۔ مون کي..... پيار.

۳۔ گھگهي..... وٽان گڻ.

۴۔ گھگهي..... تي رک.

(ب) پنج پنج پيرا لکو:

وٺڻ، پيارڻ، پرڻ، کڻڻ، رکڻ.

(ج) هيٺين لفظن جون معنائون ڏيو:

اڃ، اڳڻ، در، پٽ، گهڙامنجي.

(د) شين جا نالا لکو:

سبقُ نائون

مڪليءَ جو سير

مڪلي ٽڪري سنڌ جي قديم شهر ٺٽي جي ويجهو قومي شاهراه تي آهي. هتي ڪيترائي تاريخي آثار ۽ يادگار آهن. هتي هڪ وڏو قبرستان آهي. هن قبرستان ۾ سنڌ جي ڪن بادشاهن، اميرن، وزيرن، شهزادن، شهزادين، ولين، درويشن ۽ عالمن جون مزارون ۽ مقبرا آهن. اهي مقبرا ڏسڻ لاءِ هتي پري پري کان سياح ايندا آهن.

انهن مقبرن ۾ ڪم آندل پٿر تي اڪر جو سٺو ڪم ٿيل آهي. مقبرن ۽ انهن جي ديوارن تي اڪريل ڌار ڌار قسمن جي گلن، شڪلين ۽ ڊزائينن کان سواءِ قرآن شريف جون آيتون پڻ اڪريل آهن.

هن ٽڪريءَ تي پاڪستان سرڪار جي آثار قديم کاتي جي آفيس ۽ مسافر خانو ٺهيل آهي. هتي ڊگري ڪاليج، ڊپٽي ڪمشنر جي آفيس ۽ ٻيون آفيسون پڻ آهن.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- مڪلي ٽڪري ڪٿي آهي؟
- ۲- مڪلي ٽڪري ڇا کان مشهور آهي؟
- ۳- مڪليءَ جي قبرستان ۾ ڪنهن جون ڪنهن جون مزارون ۽ مقبرا آهن؟
- ۴- مڪليءَ تي پري پري کان سياح ڇو ايندا آهن؟

(ب) صحيح ڳالهين تي (✓) نشان ڏيو ۽ غلط ڳالهين تي (x) نشان ڏيو:

- ۱- مڪلي ٽڪري ڪراچيءَ جي ويجهو آهي.
- ۲- مڪليءَ تي سياح گهمڻ ايندا آهن.
- ۳- مڪليءَ تي رهڻ لاءِ ڪابه سهولت ڪانهي.

(ج) هيٺين لفظن جا جمع ٺاهيو، جيئن

ٽڪري _____ ٽڪريون

مزار _____

دیوار _____

قبر _____

شکل _____

(د) پڑھو ۽ یاد کریو:

اچ	اچ	اچ
وچ	وچ	وچ
لک	لک	لک
پڙھ	پڙھ	پڙھ
ھل	ھل	ھل

سبقُ ڏهون

نوري نماڻي

سند جي سمي حاکم ڄام تماچيءَ جي وقت ۾، ٺٽي جي ويجهو، کينجهر ڍنڍ تي مهاڻا رهندا هئا. وکنِ نوريءَ نالي، هڪ نينگري هوندي هئي، جنهن جي صورت ۽ سيرت جي ڪهڙي ساراهه ڪجي!

هڪ لڱا ڄام تماچي، ٻيڙيءَ ۾ چڙهي، کينجهر ڍنڍ جو سير پئي ڪيو ته اوچتو سندس نظر وڃي، نوريءَ تي پئي. هوءَ کيس گهڻو وڻي ويئي، جنهن ڪري مهاڻن کان، نوريءَ جو سڱ گهريائين، مهاڻن جي ته الله ٻڌي! هڪدم وڏي خوشيءَ سان قبول ڪيائون.

نوريءَ کي ڄام تماچي ڏاڍو پائيندو هو، پر تڏهن به نوريءَ جو من نه وڌيو. سدائين نياز ۽ نتڙت سان هلندي هئي. هڪ ڀيري نوريءَ جي نماڻائي ۽ نياز جي پرک لهن لاءِ ڄام سڀني راڻين کي چواڻي موڪليو ته: ”اڄ اوهان تيار ٿي ويهجو، دل جنهن کي چاهيو، تنهن کي پاڻ سان سير تي وٺي ويندس.“ سڀني راڻين عمدا ويس وڳا ۽ هار سينگار ڪيا، پر

نوري پنهنجو اباڻو وڳو اوڍي، ويهي رهي. ڄام جڏهن محلات
۾ آيو، تڏهن نوريءَ جو نياز ڏسي، ڏاڍو خوش ٿيو ۽ پاڻ سان
سير تي وٺي ويس.
انسان کي گهرجي ته سدائين نياز ۽ نٿرت سان هلي.

مشق

(الف) ڏنگين مان لفظ چونڊي خال ڀريو:

۱-..... ڍنڍ تي مهاڻا رهندا هئا.

(ڪينجهڙ، منچر، هاليجي)

۲- ڄام تماچيءَ جي نظر وڃي..... تي پيئي.

(سسئي، مارئيءَ، نوريءَ)

۳- نوري سدائين..... ۽..... سان هلندي هئي.

(صبر ۽ توڪل، نياز ۽ نٿرت، هٿ ۽ وڏائي)

۴- ڄام تماچي..... گهراڻي جو حاڪم هو.

(ٽالپر، ڪلهوڙا، سما)

(ب) هيٺين لفظن جا ضد ڏيو:

..... ويجهو

..... ساراهه

..... چڙهي

..... نثرت

..... خوش

(ج) نوان لفظ ٺاهيو، جيئن:

..... رهڻ رهيو

..... ٻڌڻ

..... گهرڻ

..... موڪلڻ

..... کڻڻ

سبقُ يارهون
سُهڻا تارا

چرخ تي شام جو چمڪڻ وارا!
سونهن سان پنهنجي بهڪڻ وارا!
سُهڻي سُهڻي صورت تهنجي،
دل کي وڻندڙ مورت تهنجي.
چرخ جي اک جو آهين تارو،
چنڊ جو ننڍڙو ٻچڙو پيارو.
رات جي رونق تون ٿو وڌائين،
واڻهڙن کي واڻ پَسائين.
ابر اچي ٿو، هاڻي لڪي وڃ!
رات جي اوڻ ۾ جلد ڇپي وڃ!
پهر پڪو ويو رات جو گذري،
هاڻي سُهڻي گر نندڙي مڙي!

مشق

(الف) هيٺيان خال ڀريو:

چرخ تي شام جو

..... بهڪڻ وارا.

سهڻي سهڻي صورت تنهنجي

.. .. مورت تنهنجي

رات جي تون ٿو وڌائين

وانهڙن کي

(ب) هيٺين لفظن جون معنائون ڏيو، جيئن:

چرخ — آسمان

بهڪڻ

مورت وانهڙو

(ج) هر قافيا لفظ لکو، جيئن:

چمڪڻ — بهڪڻ

صورت

تارو

وڌائين

(د) پڙهو ۽ ياد ڪريو:

بهڪڻ — بهڪُ

چمڪڻ — چمڪُ

وڌڻ — وڌ

ڪپڻ — ڪپُ

سبقُ ٻارھون

ڳئون

ڳئون گھرو جانور آھي. ڪن جو رنگ اڇو، ڪن جو ڪارو ۽ ڪن جو ڳاڙھو ٿيندو آھي ۽ ڪي چٽڪريون به ٿينديون آھن.

صبح جو ڌنار، گھرن مان ڳئون ڪاھي، جھنگ ڏانهن ويندا آھن. ڏينھن جو جھنگ ۽ ٻنن مان چاري، پاڻي پياري، شام جو گھرن ۾ پهچائي ويندا آھن. رات جو ڳئون کي مالڪ چارو ڏيندا آھن.

ڳئون گھر ۾، جنھن هنڌ ٻڌجي، تنھن کي وٽان چٽبو آھي. هو صبح ۽ سانجھي ڪير ڏيندي آھي. ڪير پيش ڪان سواءِ، چانھ ۾ به ڪم ايندو آھي. ان کي ڪاڙھي، ماڻو، برفي ۽ پيڙا به ٺاھيندا آھن. ڪير کي چمائي، ڏونرو ٺاھيندا

آهن. ڏوئري کي ولوڙي، ان مان مڪڻ ڪڍندا آهن ۽ باقي جيڪي بچي، تنهن کي ڏڏ چوندا آهن. مڪڻ مان گيهه به ٺهندو آهي.

ڳئون، گابا ۽ گابيون ڏيندي آهي. گابا جڏهن وڏا ٿين، تن کي ڏاند چئبو آهي. ڏاند، بيل گاڏيءَ ۾ بار ڍوڻ ۽ زمين ۾ هر ڪاهڻ لاءِ ڪم ايندا آهن.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- ڳئن جا رنگ ڪهڙا ٿيندا آهن؟
- ۲- ڳئن کي چارڻ لاءِ ڪير ڪاهي ويندا آهن؟
- ۳- ڪير ڪهڙي ڪم ايندو آهي؟

(ب) صحيح ڳالهين تي (✓) نشان ڏيو ۽ غلط ڳالهين تي (X) نشان لڳايو.

- ۱- ڳئون گهرو جانور ناهي.
- ۲- ڏنار ڳئون ڪاهي جهنگ ڏانهن ويندا آهن.

۳- ڳئون گهرن ۾ جنهن هنڌ ٻڌي آهي، ان کي طيلو چنبو آهي.

۴- هوءَ صبح ۽ سانجهي کير ڏيندي آهي.

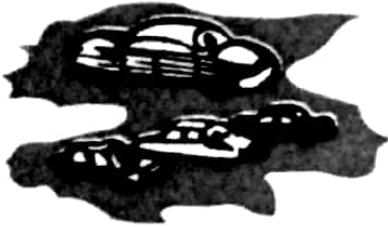
۵- کير مان برياني ٺهندي آهي.

(ج) هيٺين اسمن مان جمع جا واحد ۽ واحد جا جمع ٺاهيو:

واحد	جمع
گهر	
اچو	
.....	گابا
گابي	
ٻني	
رات	

(د) ڪن به پنجن رنگن جا نالا لکو:

سَبَقُ تيرھون موٽر ۽ ريل گاڏي

هيءُ تڪو موٽر آهي.
هيءُ تڪا موٽر آهن.

موٽر تڪو هلي ٿو.
سڀ موٽر تڪا هلن ٿا.

هيءُ تڪي گاڏي آهي.
هي تڪيون گاڏيون آهن.

گاڏي تڪي هلي ٿي.
ريل گاڏيون تڪيون هلن ٿيون.

آءُ ڍرو هلاڻ ٿو.
آءُ ۽ اسلم ڍرا هلون ٿا.

اسين ڍرا هلون ٿا.
اسين موٽر ۽ ريل گاڏيءَ کان ڍرا هلون ٿا.

مشق

(الف) خال ڀريو:

تڪو- تڪا	هيءُ موٽر آهي.
موٽر- موٽر	هي موٽر آهن.
هلي ٿي- هلن ٿيون	 تڪو هلي ٿو.
	 تڪا هلن ٿا.
	گاڏي تڪي
	گاڏيون تڪيون
آءُ- اسين	 تڪو هلان ٿو.
	 تڪا هلون ٿا.

(ب) جسلا ٺاهيو:

آهي- آهن	سياڻا چوڪرا- سياڻو چوڪرو	آءُ- اسين
آهيون- آهيو	ڇڳيون چوڪريون- ڇڳي چوڪري	تون- توهين
آهيان- آهيون		هو- هوءُ- هو

(ج) ياد ڪريو:

آءُ لکان ٿو.	اسين لکان ٿا
تون لکين ٿو.	توهين لکو ٿا
هو لکي ٿو.	هو لکن ٿا.
آءُ لکان ٿي.	اسين لکون ٿيون.
تون لکين ٿي.	توهين لکو ٿيون
هو لکي ٿي.	هو لکن ٿيون.

سبقُ چوڏهون اندو فقير

”ابا هيءُ ڪير آهي؟“
”بابا، هيءُ اندو فقير آهي، هن کي بازار ۾ بيٺل ڏٺم،
ويچارو بيٺور هيو، پر ڪنهن به هن ڏانهن نه نهاريو. مون کي
مٿس رحم آيو ۽ کيس گهر وٺي آيس.“
”فقير سائين، تون ڪير آهين؟“
”سائين، مان هڪ جڏو آهيان. بازار ۾ بيٺو هوس ته
من ڪجهه ملي. پر ڪنهن به ڪجهه نه ڏنو. ڏٺي، اوهان جي
نينگر کي خوش رکي. مون کي هت وٺي آيو ۽ ماني ڏنائين.“
”شاباس پٽ! هيئن جي مدد ڪرڻ ۽ بکين کي ماني

ڪارائڻ، ثواب جو ڪم آهي. ڏس فقير توکي ڪيئن نه پيو
دعائون ڪري!

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- چوڪري بازار ۾ ڪنهن کي ڏٺو؟
- ۲- چوڪرو فقير کي ڪيڏانهن وٺي ويو؟
- ۳- چوڪري جي پيءُ فقير کان ڇا پڇيو؟
- ۴- فقير ڇا چيو؟

(ب) خال ڀريو، جيئن:

لکڻ _____ لکُ _____ لکنڊو _____
 ڊوڏ _____
 ڏسڻ _____
 ڪڻ _____
 ۲- جهلڻ _____ جهل _____ جهليندو _____
 ٺاهڻ _____
 هٽائڻ _____
 پرڻ _____

(ج) جملا ٺاهيو:

اڃ	سومر، اڱارو، اربع، خميس،	آهي، هو،
سپاڻي - ڪالهه	جمع، ڇنڇر، آچر	ٿيندو، ايندو.

سبق پندرهون

وطن جي حب

وطن جي محبت جي آ، هيءَ نشاني.
ته ڪنهن کي نه سمجهون سندس مٿ ۽ ٿاني.
پنهنجي لاءِ سمجهونس جانب ۽ جاني،
مٿس جانِ صدقي ڪريون ۽ جواني.
پنهنجي ديس جو ويس پوشاڪ پهريون،
نه ديسي شين جهڙيون ڀانيون ڪي پهريون.
وطن جي رهاڪن کي ٿو پاءُ ڀانيان،
وطن کي ٿو پنهنجي مٿي ماءُ ڀانيان.
نه ڪنهن ۾ به ڪو پيد ۽ پاءُ ڀانيان،
انهيءَ ۾ ئي ٿو ساز ۽ ساءُ ڀانيان.
وطن جي محبت جي آهي تقاضا،
رهون پاڻ ۾ گڏجي سڀ ڄڻ سڳا ڀا.

- حڪيم فتح محمد سيوهاڻي

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱ - وطن جي محبت جي ڪهڙي نشاني آهي؟
- ۲ - شاعر ڪهڙي ديس جي پوشاڪ پائڻ لاءِ چوي ٿو؟
- ۳ - اسان کي پنهنجي وطن لاءِ ڇا ڪرڻ کپي؟

(ب) هيٺين لفظن جا هر قافيا لفظ ڏيو:

_____ نشاني

_____ جاني

_____ پاءُ

(ج) نوان لفظ ٺاهيو، جيئن:

جوان _____ جواني

_____ نشان

_____ بيمار

_____ دوست

_____ ديس

(د) ڪن به پنجن پکين، پنجن ميون ۽ بدن جي پنجن عضون جا نالا لکو:

سبقُ سورھون

مورُ

مورُ هڪ تمام سُهڻو پکي آهي. سندس ڳچي ڊگهي ۽
نيري رنگ جي ٿيندي آهي. هن جي مٿي تي هڪ چوٽي
ٿيندي آهي، جنهن کي ڪلنگي
چئبو آهي. انهيءَ ڪري هن جو
مٿو ڏاڍو سُهڻو ڏسڻ ۾ ايندو
آهي.

مور جو ڀُڄ ڊگهو ٿيندو
آهي، جنهن ۾ تمام سُهڻا
گڻپ هوندا آهن. هر هڪ گڻپ
تي گول ٽڪي اٿس، جنهن ۾
پيلو، سائو ۽ نيرو رنگ هوندو
آهي. انهن ٽڪين جي ڪري،
مور جي گڻپن ۾ ڏاڍي سونهن ٿئي ٿي.

مور جي ماديءَ کي ڊيل چئبو آهي. جڏهن مور خوشيءَ ۾
ايندو آهي، تڏهن نچڻ لڳندو آهي ۽ پنهنجا ڀُڄ وارا گڻپ اُڀا
ڪري، ٽيڙيندو آهي، ٽڙيل گڻپ، وڃي وانگر ٿي بيهندا آهن ۽
مور کي وڌيڪ سُهڻو بڻائيندا آهن.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

۱- مور جي ڳچيءَ جو رنگ ڪهڙو ٿيندو آهي؟

۲- مور ڪڏهن نچندو آهي؟

۳- مور جي ماديءَ کي ڇا چئبو آهي؟

(ب) هيٺين لفظن جي معنيٰ ڏيو:

چوٽي - ڊيل - سونهن - ڪنڀ.

(ج) خال ڀريو:

۱- گهوڙي..... پاڻي پيار

۲- پيالي..... شربت وجه

۳- هن قلم..... ڪاپيءَ..... لک

۴ - پٽ..... گهگهي ڪڻ

۵ - پٽ..... ڪتاب ڪڻ

۶- اسلم..... پينسل وٺ

ڪي
ڪان
م
مان
وٺ
وٽان
تي
تان
سان

سبقُ سترهون

لڪ لڪوٽي راند

اچو ته لڪ لڪوٽي راند ڪريون.
اسلم، تون هت بيه،
هيءُ پڙ آهي.

هن ڪپڙي سان پنهنجون اکيون ٻڌ.
اسين سڀ وڃي ٿا لڪون.
تون اسان کي ڳول.

افضل، تون ڪوڪ ڪر
اجهو هو اسان کي پيو ڳولي.
اعظم ڪاپي پيو!

چڱو، سليم، هاڻي تون اکيون ٻڌ،
هاڻي تون آڱ ڏي.

مشق

(الف) خال ڀريو:

۱- اچو ته لڪَ لڪوئي..... ڪريون.

۲- هيءُ..... آهي.

۳- هن..... سان پنهنجون..... ٻڌ.

۴- تون اسان کي.....

۵- هاڻي تون..... ڏي.

(ب) هيٺيان لفظ لکي ڏيکاريو:

لڪَ لڪوئي- پڙ- ڳول- ڪاپي- ٻوٽ- آڱ.

(ج) هيٺين لفظن جا ضد لکو:

۱- اچو (وڃو- گهڻو- ڊوڙو)

۲- بيهُ (ويهه- اُٿ- سمه)

۳- ٻڌُ (ڏس- ڪول- ٺاه)

۴- ڏي (وٺ- سٽ- مار)

(د) جملا ٺاهيو:

راند ڪري ٿو.
راند ڪريون.
راند نٿو ڪري.
راند ڪندو.
راند ڪري رهيو آهي.
راند ڪانه ڪئي.
راند ڪندو آهي.

لڪَ لڪوئي

اسلم اچ

ڪاله

سڀاڻي

روزانو

اچ ته

سبقُ ارڙهون

هاري

هاري پيارا جوان سگهारा،
ملڪ مٺي جا جيءَ جيارا.

مهل ملي ٿئي پاڻ ملهائج،
محنت جا ڪي، مينهن وسائج.

تنهنجي محنت لائي رنگ،
ڏک وڃن، ٿئي سڪ جو سنگ.

سلي سلي جي ڪر سنڀار،
ڪٿي منجهان ٿين ڪيچ خرار.

تنهنجي محنت ملڪ جو مان،
شال جيئڻ تون هاري جوان.

مشق

(الف) شاعر، هاريءَ کي جيڪي چوي ٿو سو پنهنجن لفظن ۾ ٻڌايو.

(ب) هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو:
سگهارا - مهل - سک - ڳڻ.

(ج) خال ڀريو:

پڙهڻ _____ پڙه _____ پڙهو _____

لکڻ _____ لک _____ لکڻ _____

پڇڻ _____ پڇ _____ پڇڻ _____

ڊوڙڻ _____ ڊوڙ _____ ڊوڙڻ _____

(د) هيٺين لفظن جا ضد ڏيو، جيئن:

مٿو _____ ڪڙڙو _____

جوان _____

سگهارو _____

ڪٽي _____

ڏک _____

سبقُ اُٿيهون پاڇيون ۽ ميوا

الله تعاليٰ، انسان لاءِ، ڪيتريون ئي نعمتون پيدا ڪيون آهن. جن ۾ پاڇيون ۽ ميوا به اچي وڃن ٿا
پاڇين توڙي ميون لاءِ، سٺي زمين جي ضرورت آهي ۽
پاڻي به جهجهو گهرجي.

پاڇيون هر موسم ۾ ٿين ٿيون: اونهاري جو پينديون،
توريون، ڪريلا، ڪڏو، لوڻڪ، ميه ۽ مرچ ٿين. سياري جو
بند گوبي، گل گوبي، گوگڙو، گجر، موريون، پٿاڻا، ٽماٽا،
ٿومر، بصر، واڱڻ ٿين. ڪن هنڌ وري ٻه به ٿين.
ميون جي به موسم ٿيندي آهي. اونهاري جو آنب، ڪجور،
قاروا، ليما ۽ ٽوٽ، انگور ۽ زردالو ٿين. سياري ۾ وري پير،
موسميون، نارنگيون، زيتون ۽ ڪيوڙي جون ڦريون ٿين.
پاڇين ۽ ميون ۾ طاقت رکيل آهي، جن جي ڪاٺ سان،
انسان سگهارو ٿئي ٿو. ڪيتريون پاڇيون ۽ ميوا ته بيمار جي
خاص خوراڪ آهن.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

۱- الله تعاليٰ اسان جي ڪاٺ لاءِ ڇا پيدا ڪيو آهي؟

۲- اونهاري جون ڪهڙيون ڀاڄيون آهن؟

۳- سياري جون ڪهڙيون ڀاڄيون آهن؟

۴- اونهاري ۾ ڪهڙا ميوا ٿين؟

۵- سياري ۾ ڪهڙا ميوا ٿين؟

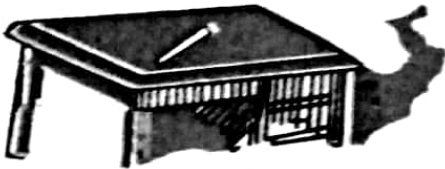
(ب) جملا ٺاهيو:

ورتي - ورتيون / ورتو - ورتا	ڪتاب - ڪتابَ	(مان) _____ مون
پڙهي - پڙهيون / پڙهيو - پڙهيا	ڪاپي - ڪاپيون	(اسين) _____ اسان
لکي - لکيون / لکيو - لکيا	پينسل - پينسلون	(تون) _____ تو
پڇيو - پڇيا	رہڻ - رہڻَ	(توهين) _____ توهان
ڏٺا - ڏٺا	قلم - قلمَ	(هو) _____ هن
	لفظ - لفظَ	(هُو) _____ هنن
	سوال - سوالَ	
	جواب - جوابَ	

سبقُ ويهون

ڪَمُ ڪارُ

خاني مان ڪتابُ ڪڍُ.

ڪيسي ۾ قلمُ وجهُ.

ڪُرسیءَ تان ٿوالُ کڻُ.

اسلمَ کان پيسَ وٺُ.

ميز تي چاڪُ رکُ.

بورڊ صاف ڪرُ.

بورڊ تي چاڪَ سان لکُ.

چاقوءَ سان ڪلڪَ گهڙُ.

مَسُ سان ڪاپيءَ تي لکُ.

افضلَ کي ڪتابَ ڏي.

اُستاد کي سلامُ ڪر.

اعظم سان هٿ ملائ.

هاڻي گهٽڻ هٿ ته،

بار گهر وڃن.

مشق

(الف) هيٺيان خال ڀريو:

- ۱-خاني..... رول وجهه
- ۲- ميز ڪتاب رکي
- ۳- اڪبر ڪاپي ڏي
- ۴- ڪهٽ ڪپڙا ڪڍي
- ۵- اسلم پينسل وٺي
- ۶- دريءَ ٻوٽ هٽائي

کي - پر - مان
کان - تي
وٽان

(ب) نوان لفظ ٺاهيو، جيئن:

خانوَ _____ خاني

_____ کيسوَ

_____ گهرڙوَ

_____ چوڪروَ

(ج) پنج پنج پيرا لکو:

ٻرڻ - لڳڻ - وڌڻ - رجھڻ - ڪٽڻ

(د) خال ڀريو:

کي - پر -
سان - تي	۱ - اڪبر دوست خط لکي ٿو.
	۲ - چوڪري چاقوءَ انب وڍي ٿي
	۳ - هو خاني رول وجهي ٿو.
	۴ - هو ڪرسيءَ نوال رکي ٿو.

هن ڪتاب جا سڀ حق ۽ واسطا سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ ڄام شورو وٽ محفوظ آهن.
 سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ، ڄام شورو سنڌ جو تيار ڪرايل،
 تعليم کاتي جو سنڌ صوبي جي اسڪولن لاءِ واحد درسي ڪتاب طور منظور ڪيل.
 ڪتابن جي جائزي واري قومي ڪاميٽي جو سنڌاري.

قومي ترانو

پاڪ سرزمين شاد باد ڪشور حسين شاد باد
 تونشانِ عزمِ عالي شان ارضِ پاڪستان
 مرڪزي قين شاد باد
 پاڪ سرزمين ڪانظام قوتِ اخوتِ عوام
 قوم، ملڪ، سلطنت پائنده تابنده باد
 شاد باد منزلِ مراد
 پرچمِ ستاره و هلال رهبرِ ترقي و ڪمال
 ترجمانِ ماضي ۽ شانِ حال حڪمِ استقبال
 سايه خداي ذوالجلال

سلسليوار نمبر		5951		ڪوڊ نمبر 55	
چپڻ جو مهينو ۽ سال	چاپو	تعداد	قيمت		
Sep. 2006	First	30,000	11.95		